

BIGNONIA Η ΜΕΓΑΛΑΝΘΗΣ.

Bignonia grandiflora. (Thun G)

Class. *Didynamia angiosperma.*

B. glandiflora foliis pinnatis, foliolis ovatis acuminate dentatis, panicula terminali, tubo corollae calycis longitudine. (W).

Τὸ περικαλλές τοῦτο φυτὸν, γεννιόμενον αὐτομάτως ἐν ταῖς σιναϊαῖς καὶ ἰαπωνικαῖς χώραις, καλλιεργεῖται ἐν Εὐρώπῃ ἐντὸς ἀρδανίων, καὶ κοσμεῖ πολλαχοῦ τὰς ἐξέδρας καὶ τοὺς κήπους τῶν πλουσίων καὶ μεγιστάνων. Ὁ καυλὸς αὐτοῦ ἐστὶν ἑλικωειδής, καὶ παράγει ἄνθη μεγάλα καὶ εὐμορφα ἐν εἴδει θύσων διατεθειμένα, καὶ μετὰ στεφάνης κοιδονοχωνοειδοῦς, διηρημένης εἰς πέντε λοβοὺς ἀνομοίους, χρώματος ἐξωτερικῶς μὲν κιτρίνου χρυσιζοντος, ἐσωτερικῶς δὲ ἐρυθροκιτρίνου μετὰ γραμμῶν. Αἱ δὲ ἄκραι τῶν κλάδων αὐτοῦ οὐσαι λίαν ἀπικλαί ζηράνονται τὸν χειμῶνα.

I. ΔΕ-ΚΙΓΔΑΛΛΑΣ.

Π Ο Ι Η Σ Ι Ε Σ .

—ooo—

ΑΣΤΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΑΣΜΑΤΑ.

(Συνέχ. Ἰδε φυλλάδ. 422.)

10) Ἡ ἀτυχῆς Γιαννοῦλα.

Οὐλαίς ἢ νιῆς παντρεύονται
 Οὐλαίς παντρολογοῦνται
 Καὶ πέρνουν παλληκάρια,
 Μὲ σπαθιά καὶ μὲ τσακπράζια.
 Καὶ ἡ Γιαννοῦλα ἡ ὡμορφη
 Ἐπῆρε τὸ μαράζην ¹⁾
 Καὶ τὸ σκουντερλομούτρη ²⁾
 Ἀσοχιά της
 Δυσυχιά της!
 Τοῦ δίνει ψωμί
 Δὲν τὸ τρώει,
 Τοῦ βκίνει κρασί
 Καὶ δὲν τὸ πίνει.
 Τρομάρα του!
 Λαχτάρα του.
 Περκαλειέται ἔς τὸν θεό,
 Ὁ θεὸς εἶναι ψηλά!
 Πάει εἰς τὴ μάνα της,
 Πάει ἔς τὴ μημά της:
 —Ἰγχοῦ ἢ κκκόμοιρη
 ὦχοῦ ἢ βαρυόμοιρη!

¹⁾ Μαράζης (ἐκ τοῦ μαρμίνου;) ὁ σκουθρωπὴς καὶ στρωφνός.
²⁾ Ὁ κατὰφῆς καὶ μεταγχολικός.

Τὸ κρῖμα μ' νᾶ χης, μάνα μου
 Τὸ κρῖμα καὶ τὸ ἄδικο,
 Μοῦδωκες ἐν κούτσουρο.
 Πάρτο καὶ πελέκκ το
 Καὶ κακομελέτα το.

11) Ἀπαιτήσεις νεάνιδος.

Πέρασ' ἀπὸ 'να γιοφύρι
 Κ' εἶδα μιὰ ἔς τὸ πνεθύρι,
 Μὲ τὴ μάνα της μαλλώνει
 Καὶ τὴ δαυλομουντζουρώνει.
 —Σοῦειπα, μάνα, πάντρεψέ με,
 Ἐπιτοναικοκύρεψέ με,
 Γέρον ἄνδρα μὴ μου δώσης
 Τὶ ταχυὰ θὰ μετανοιώσης.
 Γιατ' ὁ γέρος θὰ βρωτάει
 Ποῦειν' τ' ἀλεῦρι, ποῦειν' τ' ἀλάτι,
 Ποῦειν' ταυγά τῆς ἐβδομάδας,
 Τὰ κοτσόβολα ¹⁾ τῆς τάβλας. ²⁾

Δ Ι Δ Φ Ο Ρ Α .

ΠΕΡΙ ΗΛΙΚΙΑΣ. Ζήτημα διηγήθη πρὸ καιροῦ ἂν ἡ διανοητικὴ ἐργασία εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν υγείαν, καὶ ἂν βραχύνῃ τὴν ζωὴν. Εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ἐπεμβαίνομεν, σπεύδομεν μόνον νὰ ἐκθέσωμεν εἰς ποῖον γῆρας εὐρίσκονται σήμερον πολλοὶ τῶν πεπαιδευμένων ἀνδρῶν τῆς Γαλλίας, καὶ μάλιστα τῆς Ἀκαδημίας αὐτῆς.

Ὁ K. Viennet, καὶ τοι 89 ἐτῶν ἡλικίας, διατηρεῖ πάσης τὰς διανοητικὰς αὐτοῦ δυνάμεις. Ὁ K. de Ségur, ἐτῶν 86, τόσον εἶναι ἐν γνώσει τῶν περὶ αὐτὸν, ὅσον καὶ ὅτε ἦτο τριακονταετής. Ὁ de Pongerville, 76 ἐτῶν, ἐτελείωσεν ἐσχάτως τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ μεταφρασθείσης Λουκρετίας, ἧς πρὸ ἐλίγου καιροῦ ἐράνη ἡ τετάρτη ἐκδοσις. Ὁ Lebrun, 82 ἐτῶν, εἶναι τόσον εὐρωστος καὶ υγιής ὅσον καὶ πρὶν. Ὁ Villemain, ὁ πατὴρ τῆς Ἀκαδημίας, μὲ ὄλην τὴν προβεβηκυῖαν του ἡλικίαν δὲν φαίνεται διατεθειμένος νὰ παραιτήσῃ τὴν ἔδραν του καὶ ἀπαλλοχθῆ τῶν χρεῶν ἰσοβίου γραμματέως τῆς Ἀκαδημίας, ἅτινα μετὰ τῆς μεγαλητέρας ἀκριθείας ἐκτελεῖ. Ὁ Λαμαρτίνο, εἶναι ἐτῶν 76, καὶ ὅμως τὸ βῆμα αὐτοῦ εἶναι ἐλαστικώτατον, ἴσχυται δὲ ὀρθίος τόσον καλὰ ὅσον καὶ κατὰ τὸ 1848. Ὁ Flourens, 76 ἐτῶν, εἰ καὶ ἐπὶ δέκα ἔτη ἀσθενής, ἐκτελεῖ τὰ χρεῖα του τακτικώτατα. Ὁ κόμης Charles de

¹⁾ Τὰ ἀπομένοντα τεμάχια ἄρτου.

²⁾ Τῆς τραπέζης (table) ἢ τῆς σκευοθήκης, ἧτις πολλάκις εἶναι μία μόνον σάνις, ἐν ᾗ τίθεται ὁ ἄρτος.